

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/69/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010170
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6214010170.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. augusta 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Rudolfa Ďurtu a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného L. L., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/24/2014 zo dňa 30. 04. 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm.b/ , c/ Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/24/2014 zo 30.04.2015 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec v r a c i a okresnému súdu s tým, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/24/2014 zo dňa 30.04.2015 bol obžalovaný L. L. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr.zák. a to za skutok , ktorého sa dopustil tak, že

dňa 10.05.2014 o 02.35 h v Dolných Plachtinciach ako vodič osobného motorového vozidla zn.Mercedes Benz, ev. č. : F. XXX Q. riadil motorové vozidlo na ceste I/75 smerom na obec Príbelce, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Veľký Krtíš, kde sa odmietol podrobiť dychovej skúške na alkohol a keď bol vyzvaný, aby sa podrobil lekárskeho vyšetreniu krvi na alkohol, toto bezdôvodne odmietol bez toho, aby bol ohrozený jeho život alebo zdravie.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 289 ods. 2 Tr.zák. na peňažný trest vo výške 700,-€ a v prípade, že by tento výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. mu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov.

Zároveň mu súd podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. uložil aj trest zákazu činnosti riadiť všetky motorové vozidlá na dobu 2 rokov.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že uveril výpovediam svedkov W. a B., teda príslušníkov PZ, obidvaja títo svedkovia podľa názoru súdu presvedčivo uviedli súd k záveru, že obž. L. bol vodičom vozidla v čase, keď bolo vozidlo zastavené policajnou hliadkou a keďže sa odmietol podrobiť skúške na zistenie prítomnosti návykových látok, spáchal trestný čin.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote cestou svojho splnomocneného obhajcu podal odvolanie obž. L. L..

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že príslušníci PZ tlačivo o správe výsledkoch objasňovania priestupku vyplnili nezrozumiteľne, popreškrávali ho, navyše ho nevyplnili úplne správne,

príčom preškrtnuté údaje sú hlavne predtlačené texty. Navyiac svedok W. podľa názoru obžalovaného vypovedal, že mali viac čistých tlačív, ale podľa jeho názoru nevidel vo svojom konaní žiadne pochybenie, keď vykonal opravu tlačíva. Obžalovaný preto tvrdil, že nebol riadne oboznámený s tým, či sa jedná o priestupok alebo trestný čin a čo príslušníci PZ preškrtovali a doplnili na tlačíve.

Ďalej poukázal na to, že Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici v správnom konaní mu vrátilo predbežne zadržaný vodičský preukaz a to z dôvodu, že došlo k porušeniu základných zásad správneho poriadku.

Ďalej podľa odvolania obžalovaného samotní príslušníci PZ konali neprofesionálne aj z toho dôvodu, že vykonal dychovú skúšku na alkohol aj u svedka U., navyiac keďže tento svedok nemal šoférovať a preto ani nemali mu právo vykonávať dychovú skúšku, navyiac ani nevytlačili doklad o vykonaní dychovej skúšky z prístroja. Na záver preto tvrdí, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu žiadnym relevantným spôsobom nebol dokázaný, nebolo preukázané, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, resp. že sa odmietol podrobiť vyšetreniu a preto navrhol, aby bol spod obžaloby v konečnom dôsledku oslobodený.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj podstatný obsah trestného spisu a zistil, že s rozhodnutím sa nie je možné stotožniť.

Je nepochybné, že obžalovaný L. L. a taktiež aj svedok U. U. počas celého prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní vypovedali, že to bol svedok U. U., ktorý sadol za volant vozidla, vykonal s ním jazdu a zastavil vozidlo, pretože bol obž. L. zranený a tento si chcel utrieť krv, pretože krvácal z nosa.

Taktiež z trestného spisu je nepochybné, že svedok Y. W. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní potvrdil, že bol s obžalovaným a svedkom U. na zábave v R. U., pričom pri odchode z tejto zábavy videl, že to bol U. U., ktorý si sadol za volant vozidla L. L. a obžalovaný L. L. si sadol na sedadlo spolujazdca a on za takýchto okolností potom odišiel z parkoviska z Veľkých Plachtiniec preč a videl, že za ním vozidlo L. L., ktoré podľa jeho údajov mal šoférovať U. U., sa pohlo preč.

Naopak svedkovia L. W. a L. B., príslušníci PZ vykonávajúci zákrok v obci R. U. uvádzali vo svojich výpovediach jednak na hlavnom pojednávaní, ale aj v prípravnom konaní, že videli odchádzať vozidlo čierny Mercedes z parkoviska v Dolných Plachtinciach, preto sadli do auta a toto vozidlo zastavili, pričom vodiča vozidla požiadali o predloženie dokladov, pričom zistili, že vodičom mal byť obž. L. L., ktorý sa odmietol podrobiť dychovej skúške. Potvrdili však, že podrobili dychovej skúške aj svedka U. U., avšak uvádzali, že to urobili len z toho dôvodu, či ho môžu pustiť na cestu domov s vozidlom.

Tieto rozdielne výpovede obžalovaného a svedkov však neboli nikdy vzájomne konfrontované a to napriek tomu, že tak v prípravnom konaní na toto mal priestor vyšetrovateľ, ako aj na hlavnom pojednávaní, kde boli svedkovia U., B. a W. prítomní v jeden deň na hlavnom pojednávaní, taktiež tam bol prítomný aj obžalovaný L., avšak súd takúto konfrontáciu medzi nimi nevykonával a ani nezisťoval iným spôsobom hodnovernosť výpovedí svedkov, resp. obžalovaného.

Je zrejmé, že obžalovaný má právo brániť sa akýmkoľvek spôsobom, aký uzná za vhodné. Na druhej strane je však potrebné konštatovať, že svedok musí hovoriť pravdu, pretože v opačnom prípade by sa mohol dopustiť trestného činu krivej výpovede alebo krivého svedectva. Túto okolnosť však okresný súd absolútne podcenil a vôbec sa nevysporiadal s absolútne rozdielnymi a protichodnými výpovedami jednak príslušníkov PZ, teda svedkov L. W. a L. B. a na druhej strane s výpovedami korunného svedka U. U., resp. aj s výpoveďou svedka Y. W., ktorý tvrdil, že videl odchádzať vozidlo obž. L. z parkoviska a toto vozidlo šoféroval svedok U., teda táto výpoveď svedka v celom rozsahu korešponduje s výpoveďou obžalovaného a svedka U..

Za týchto okolností je potom zrejmé, že rozhodnutie prvostupňového súdu v danej trestnej veci je predčasné, nie je možné sa s ním stotožniť, pretože vychádza z neúplných dôkazov.

Na druhej strane argumentácia obžalovaného o tom, že nebol dobre poučený, resp. že boli tlačíva o dychovej skúške preškrtované a doplnené, neobstoja, pretože je všeobecnejšie zrejmé, že odmietnutie sa

podrobeniu dychovej skúšky je trestným činom viac ako tri roky, každý vodič si je vedomý toho, že pokiaľ sa odmietne podrobiť dychovej skúške, jeho konanie bude kvalifikované ako prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky, preto v tomto prípade táto argumentácia obžalovaného je bezpredmetná.

Napriek tomu však je pochybné zistiť, či sa obžalovaný vôbec dopustil trestnej činnosti, či nie sú výpovede svedka U. a svedka W. pravdivé a tým aj tvrdenia obž. L., navyiac keď je zrejmé, že aj svedkovi U. dali príslušníci PZ fúkať a o tomto úkone nevykonali žiadny záznam, preto existuje pochybnosť, či sami mali jednoznačne istotu, že páchatelom, resp. šoférom vozidla je obžalovaný L., resp. či ním nebol svedok U..

Bude preto úlohou okresného súdu uvedené rozpory vo veci odstrániť, vykonať konfrontácie medzi obžalovaným, svedkami, resp. medzi svedkami navzájom, v snahe aby bol zistený náležité skutkový stav veci, keďže v predchádzajúcom konaní tieto rozpory okresný súd neodstránil.

Krajskému súdu nie je zrejmé, prečo svedkovia neboli vzájomne konfrontovaní na hlavnom pojednávaní, keď tam osobne prítomní boli, resp. svedok U. nebol konfrontovaný ani s ďalšími svedkami a to svedkyňou Q. a svedkom L., ktorí s ním mali spisovať úradný záznam o podanom vysvetlení, aby súd mohol odstrániť prípadné rozpory a nezrovnalosti, ktoré vo veci zistil.

Z týchto dôvodov, keďže sa krajský súd nemohol s napadnutým rozsudkom stotožniť, musel tento rozsudok okresného súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm.b, c Tr.por. zrušiť a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol tak, aby mohol prijať jednoznačný záver, či sa skutok stal a potom je obžalovaný vinným z prečinu tak, ako mu to kládla za vinu obžaloba, alebo sú vo veci rozpory, ktoré nie je možné odstrániť a potom postupom podľa ustanovenia v pochybnostiach v prospech obvineného ďalej konať.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.